

N:o 15.

Af herr **J. Siöberg**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande ändring i gällande bestämmelser om rätt att försälja vin och maldrycker.

Riksdag efter riksdag hafva framkommit motioner om ändringar i kongl. förordningen angående försäljning af vin och maldrycker den 24 oktober 1885 i syfte att råda bot för de missförhållanden, som uppstått i följd af missbruk vid dylik försäljning. Och att missförhållanden af sådan anledning uppstått torde få anses såsom ett känt och erkänt sakförhållande, som numera icke fordrar vidare bevis. Såsom förnämsta källan till detta öfverklagade onda torde få framhållas rätten att med allmän handel i öppen bod utan vidare få förena försäljning af vin och öl. Om försäljning af sistnämnda varor skildes från annan handel skulle enligt min mening mycket varda vunnet. Jag vågar därför hemställa, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t behagade hemställa om sådan ändring i ofvan-nämnda kongl. förordning att dess 10 paragraf måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Den, som idkar handel i öppen bod, må ej tillåtas att sälja, vare sig enligt 2 eller 3 §§, vin eller maldrycker eller öfriga i § 8 omförmälda icke spirituösa drycker. Ej heller må sådana drycker utan betalning i boden utlemnas.

Stockholm den 22 januari 1890.

Joh. Siöberg,
från Bodaryd.